

Agt og hellere lovgive efter den engelske Maade med det for Øje at gøre vort bedste for, at det danske Erhvervsliv kan gaa fremad frit og uhindret, saa langt som vi paa nogen mulig Maade kunne forsvare. Vor Hensigt med en Lovgivningsvirksomhed som denne maa være, at vi søge at stille det honnette Erhvervsliv saa frit eller om fornødent at hjælpe det honnette Erhverv og at komme Snyderiet til Livs. Dette vil være til Gavn for al honnet Omsætning og til Gavn for hele Landet. Og der er nok at tage fat paa i den Retning, baade i vort Erhvervsliv og for Resten ogsaa i mange andre Brancher af dansk Liv.

Det Lovforslag, som Ministeren har forelagt i det andet høje Ting, er et Produkt af en Kommissionsbetænkning. Det har været tilstrækkelig almindelig bekendt og har faaet Tilslutning fra en Mængde næringsdrivende i en Mængde Brancher. Men det Lovforslag, som kommer til os fra Landstinget, er et ganske andet og i mange Retninger helt forskelligt fra det oprindelige, idet Landstingets Udvalg har udarbejdet et Lovforslag, der fra Titel til Tekst i mange vigtige Henseender er forskelligt fra Ministerens og Kommissionens Lovforslag. Om det Lovforslag, der her foreligger, have Erhvervsorganisationerne ikke haft Lejlighed til at udtale sig, og vi her i Tinget have kun i ganske kort Tid haft Lejlighed til at blive bekendt med dets Indhold. Jeg vil derfor give min Tilslutning til de Ord, hvormed Ordføreren for Regeringspartiet (Birch) endte sit Foredrag, at vi tage velvilligt mod det forelagte Lovforslag og henvide det til en grundig Overvejelse og Bearbejdelse i et Udvalg, idet jeg ved Ordene velvillig og grundig forstaar, at det ikke nødvendigt fordres, at vi blive færdige med dette Arbejde i indeværende April Maaned. Jeg tror nemlig, at vi ikke formaa at gøre det. Hverken Tid eller Kræfter ville strække til, men vi maa se hen paa, at Tinget til Efteraaret kan fortsætte Arbejdet, hvor det slipper nu. Paa de Vilkaar vil mit Parti gøre sit til at faa det bedste ud af Forslaget til Fremme af alt godt, honnet og hæderligt Erhverv.

Wulff: Saavel den højtaerede Minister som forskellige af de foregaaende Talere have dvælet ved, hvad der ikke kan bestrides, at dette Lovforslag fremtræder i et ganske andet Klædebon, som man har sagt, end det oprindelige Lovforslag, og dette nye Klædebon er det blevet iført i

Landstinget. Forandringen er saa betydelig, at dette formelt berettiger, at et Mindretal i Landstinget og nu ogsaa den ærede sidste Taler fremsatte Ønsket om, at Lovforslaget paa ny bliver forelagt de Organisationer, som have bifaldet det oprindelige Lovforslag. Det er imidlertid den formelle Side af Sagen. Hvad den reelle Side angaar, maa jeg sige, at jeg ikke tror, at de paagældende Organisationer, i alt Fald ikke de, som jeg har nogen Forbindelse med, have noget Ønske om at faa Lovforslaget forelagt paa ny. De have ogsaa haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med det, og i det hele finder man vist, at Lovforslaget ikke er blevet forringet ved den stedfundne Omdannelse, og at man vil blive ganske godt tilfreds med det, hvis det gennemføres i den foreliggende Skikkelse.

Den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Birch) brugte lidt stærke Ord om Omdannelsen. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa undtagen for et enkelt Punkts Vedkommende. Det forekommer mig ikke at opfordre til Kritik, men til Anerkendelse, naar Ordføreren i Landstinget har søgt at erstatte fremmede Ord med danske og — som jeg antager, han har gjort — har konstrueret Ordet „Kappestrøb“ som Erstatning for „Konkurrence“. Saadanne Ord lyde altid besynderligt og maaske latterligt, første Gang de fremsættes. Imidlertid har man baade fra vor og andre Nationer en lang Række Eksempler paa, at saadanne Ord efter kort Tids Forløb lyde fuldstændig naturligt. Jeg skal ikke særlig indlade mig paa en Defension for Ordet „Kappestrøb“, men for den Stræben, der ligger heri, nemlig efter at erstatte fremmede Ord med danske har jeg Sympati, og den ærede Ordfører har ikke Ret i at sige, at naar man gaar ind paa det, gør man det samme som Maalmændene i Norge. Det, de gøre, er at søge at bringe deres Sprog tilbage til en eller anden ældre Form eller Provsform, men det, vi gøre her, er at erstatte franske, tyske, græske og latinske Ord med danske. Det er noget lignende, som vor store Nabo mod Syd gør. Jeg har ikke stor Tilbøjelighed til at efterligne dette Naboland i Almindelighed, men her er et Omraade, hvor det er rimeligt at efterligne det. Jeg kommer tilfældigvis i Tanker om Forhandlingerne i Finansudvalget. Der støde vi jævnlig paa Ordet Annum, finde det Udtryk, at den og den Institution har et Annum, og somme Tider staar der endda et „aarligt“ Annum. Det er jo ikke nød-